

gálben'i „aur“ — în argoul cîntăreților ucraineni ambulanți. Etimol.: < rom. *gálbeni* „bani de aur“ < *gálben* < lat. *galbinus* (Horbatsch, *Argo*, 29).

gályc'a „orătării“ — în graiurile huțule (*Żelechowski*, s.v., *Pătruț*, 74). Etimol.: < rom. *gáliță* „id.“, cf. bg. *gálica* „stancă“ (*Scheludko*, 130). Termenul rom. *gálițe* a fost notat cu sensul de „orătării“ în p.c. 53, 141, 157 172, 235, 260, 272, 279, 310, 316, 346, 349, 365 (*ALRM*, s.n., I, h. 243).

gard 1° „îngrăditură în apă pentru prins pește“; 2° „zăgaz“, „stăvilar“; 3° „cherhana“ — în graiurile de stepă (*Hrinčenko*, 346). Etimol.: < rom. *gard* „id.“ (sensul 1°), cf. alb. *garth*, *gardhi* „gard“, „zăplaz“ (*Candrea*, 402, *Stocki*, 352, *Scheludko*, 129, *Šarovol's'kyj*, 56, *Crâncjală*, 438, *Rosetti*, II, 113 și V, 120, *DA*, II, 227—228). Vezi și *gardadžij*.

gardadžij „specialist în facerea îngrăditurilor pentru prins pește“ — în graiurile de stepă (*Hrinčenko*, 273). Etimol.: < rom. *gardagiū* „id.“ < *gard* + suf. -agiū (*DA*, II, 228). Vezi și *gard*.

gáta „gata“ — în graiurile transcarpatice meridionale. Etimol.: < rom. *gata* (*Oros*, *Kontakty*, 54), cf. alb. *gati* „id.“ (*Leotti*, 245).

gávra 1° „birlog“, „vizină“; 2° „peșteră“ — în graiurile carpatice (*Hrinčenko*, 263, *Vincenz*, 716, sensul 1°, *Ukr.-russk. slovar'*, 309, sensul 1°, cu menț. „regionalism“, *Hrycak*, *Rumuns'ki zapozycen'n'a*, 14). Etimol.: < rom. *gaură* < lat. **cavula* (*Candrea*, 404, *Candrea — Densusianu*, 313, nr. 720, *Stocki*, 352, *Scheludko*, 129, *Šarovol's'kyj*, 55, *Vincenz*, *ibid.* *Crâncjală*, 444, *Rosetti*, V, 121, *Oros*, *Kontakty*, 54, *Ciorănescu*, 356), prin rostirea rom. populară *gaură*. Cf. și arom. *gávra* „id.“ (*Papahagi*, 487). Var.: *hávra*.

gázda „gospodar“ — în graiurile huțule și nistriene (*Hrinčenko*, 345). Etimol.: < rom. dial. *gázda* „id.“ < magh. *gazda* (*Żylko*, 97, *Horbatsch*, *Romaniv* 39).

geléta 1° „vas de lemn, puțină mică, de obicei pentru brînză și lapte“ — în graiurile carpatice și nistriene; 2° „unitate de capacitate de aproximativ 10 litri, pentru lapte“ — în graiurile transcarpatice; 3° „șiștar“ — în regiunea Poltava (*Hrinčenko*, 279 și 348, *Malecki—Nitsch*, h. 173, „vas de muls oile“ *gelél(k)a*, cu diverse variante fonetice, în p.c. 2, 3, 5, 7, 8, 10—17, 21, 25, 26, 36—39, *Stieber*, *Atlas lem.*, III, h. 111, p.c. 1—3, 13, 55, 63, 66, 70, 73, 80, *Dzedzelivs'kyj*, *Metrológija*, 103, *Atlas Transkarp.*, h. 66, p.c. 123, 166—168, *Horbatsch*, *Romaniv*, 41). Etimol.: < rom. *găleată* „id.“ < lat. *ga(l)let(t)a*, cu corespondente în celelalte limbi romanice (*Candrea*, 401, *Meyer-Lübke*, 313, nr. 3656, *Petrovici*, *Note sl.-rom.* II, 346, *Mihăescu*, 18). Termenul e cunoscut nu numai în dacoromână (cf. *ALR*, II, vol. I, p. 45, întreb. 3922, *găleată*, *ALRM*, s.n., I, h. 273, p.c. 29, 105, 886, 928 — cu sensul de „putină în care se încheagă laptele“), ci și în meglenoromână (*ibid.*, p.c. 012). Părerea că în ucraineană ar proveni din germ. *gellele* (*Crâncjală*, 276 și alții) este infirmată de datele geografiei lingvistice. Var.: *heléta*, *gele'tá*. Derivate: *gelétka*, *helétka*, *g'ilétka*, cu suf. diminut. -k-a. Cf. și *gelátka* „vas în care se frămîntă aluatul“ (*Malecki—Nitsch*, h. 85, p.c. 12 (satul Pod-wilk, jud. Nowy-Targ).

gélka „umflătură“ (*Hrinčenko*, 348). Etimol.: < rom. *gilcă* „id.“ (*Scheludko*, 130), cunoscut în Bucovina, Moldova, Dobrogea, Muntenia, Oltenia, Transilvania, (*ALRM*, II, h. 88, *gilci* „amigdale“, „amigdalită“), prin rom. dial. *gălcă*, de origine obscură (*DLRM*, 338).